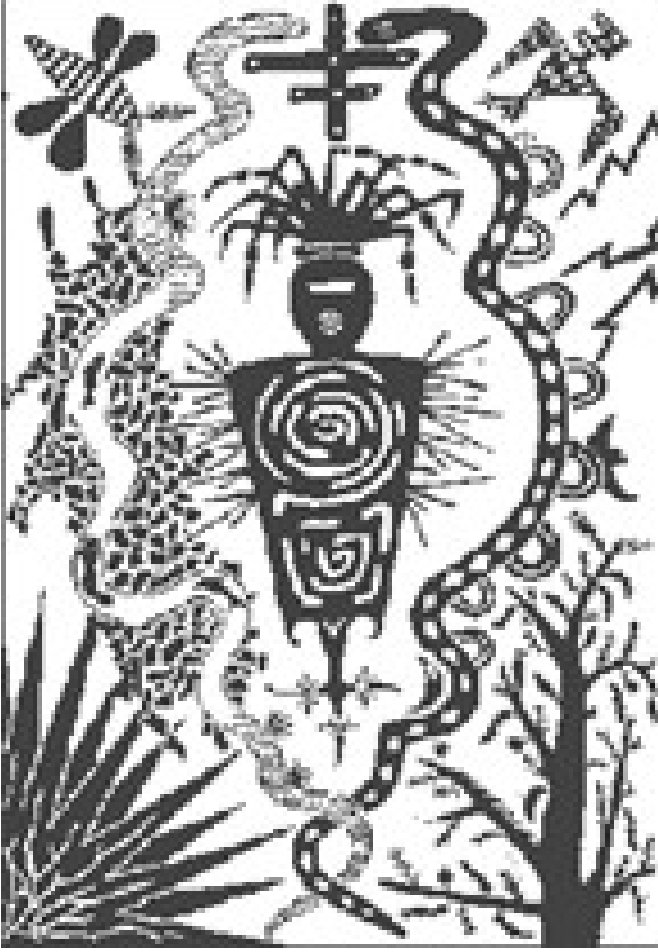


Primitivist Okuma Kitabı

~ John Moore ~

Yazarın Notu: Bu kesin bir ifade değildir, en azından bireysel bir tariftir, ve anarko-primitivizm'in ne olduğunu genel tanımlar üzerinden araştırmaktadır. Kısıtlamayı ve dışında tutmayı dilemez, fakat başlığa uygun genel açıklama verir. Kusurlar, yanlış yorumlar, veya (kaçınılmaz) aşırı genelleştirmeler için özür dilerim..



Anarko-primitivizm nedir?

Anarko-primitivizm (a.k.a. radikal ilkelcilik, anti-otoriter ilkelcilik, uygarlık karşıtı hareket, veya sadece, ilkelcilik) anarşist bakış açısıyla uygarlığın bütününün eleştirisini yapan stenografik bir terimdir, ve insan yaşamında geniş bir dönüşüm başlatmayı çabalamaktadır. Tam manasıyla söylersek, anarko-primitivizm veya anarko-primitivistler gibi şeyler yoktur. Bu akımın başlıca seslerinden biri olan Fredy Perlman, "Savunduğum tek -ist ismi "cellist(viyolonsel çalan kimse)" demişti. Bu akım içinde olan bireyler bir ideolojinin parçası olmayı dilemezler, ancak özgür topluluklar içinde bir başka topluluk ve biyosfer ile uyumlu yaşayan özgür bireyler olmaya çabalarlar, ve bu yüzden 'anarko-primitivist' veya diğer ideolojik etiketlerle kısıtlanmayı kabul etmezler. En ideal,

sonuç olarak, anarko-primitivizm benzer projeler ile kendilerini karakterize eden farklı bireyleri uygun bir şekilde tanımlayan bir sözcüktür. : bütün güç ilişkilerinin ortadan kaldırılması -örn., kontrol, baskı, tahakküm, sömürü yapıları - ve bu ilişkileri barındırmayan tarzda toplulukların yaratılması.

Öyleyse, 'anarko-primitivist' terimi bu akımı anlatmak için neden kullanılmaktadır?

1986'da, 'Fifth Estate' çevresi 'batı uygarlığı teknolojik yapısının çözümsel analizi' ni geliştirmekte olduklarını belirttiler, ve yerli dünyanın yeniden değer biçimi ve ilkel-orijinal toplulukların karakteri ile birleştirdiler. Bu fikre göre bizler ilkelcileriz ... 'Fifth Estate' grubu, yenileme ve anti-otoriter esinlenmelerin kaynağı olarak kabul ettikleri, ilkelğin yeniden dönüşümü ile kontrol edilen bir proje olarak uygarlığın bütününün eleştirisine çabaladılar. İlkelin yeniden dönüşümü anarşist bir perspektifte yer alır, güç ilişkilerinin ortadan kaldırıldığı bir bakış açısı. 'Post-modern anarşi ve ilkelğin ortaya çıkan sentezleri'ne yönelerek, Fifth Estate çevresi şuna işaret etmiştir:

Biz kendiliğinden anarşistler değiliz, fakat bizim için; yaşayan, bütün tecrübe, güç ile kıyas edilemez ve bütün ideolojiyi reddeden pro-anarşidir ... FE'deki proje olarak işimiz bu harekette kendi ortaklığımız için imkanları araştırmak, fakat ayrıca anarşizmin ilkel köklerini yeniden keşfetmeye çalışmak. Aynı zamanda, aramızda Gücün evrimini, mücadele ve eleştiri adına yeni alanlar ileri sürmek için , modern totaliter hitabenin - insan anlamını ve buradan dayanışmayı, onu teknoloji ile taklitleyerek yok eden hiper-gerçeklik - şimdiki tiranını zayıflatmak için dikkatle gözden geçiririz. Özgürlük için bütün mücadeleleri desteklemek bu merkezi gereksimedir: otonomlarda temel üzerine oturtulan gerçekten insani karşılıklılığı, birbiriyle öznel karşılıklılık ve doğal dünya ile yakın ilişkiler kurmayı yeniden elde etmek.

Amaç asli ve çağdaş anarşinin sentezini, güç ilişkilerinin anarşist analizinin çoğu gelişmiş şekilleri ile ilkel yaşam tarzlarının ekolojik olarak odaklanmış, devletçi olmayan, anti-otoriter bakışlarının bir sentezini geliştirmektir. Amaç ilkele dönmek veya kopya etmek değil, sadece ilkeli bir ilham kaynağı olarak, anarşinin örnek teşkil eden şekilleri olarak görmektir.

Anarko-primitivistler için, uygarlık içinde güç ilişkilerinin çeşitliliğinin geliştiği bir bağlamdır. İlkel toplumlar içersinde bazı temel güç ilişkileri mevcuttur - ve anarko-primitivistlerin bu toplumları kopya etmeye neden çabalamadıklarının tek nedeni budur - fakat o, güç ilişkileri, pratik olarak insan yaşamının tüm görüşlerinde ve biyosfer ile insan ilişkilerinde yaygın ve sağlamlaştırılmış bir hal alan uygarlığın içindedir. Uygarlık - ayrıca ima edildiği şekilde megamakine veya Leviathan - kendi momentini kazanan koca bir makine olur ve hatta onun doğru olduğunu kabul eden yöneticilerin kontrolünün

ötesine gider. İtaat etmenin dahili modelleri tarafından tarif edilmiş ve idare edilmiş günlük yaşamın rutini ile güçlenmiş, insanlar makineye, uygarlığın kendi sistemine köleler olurlar. Sadece bu sistemin ve onun kontrol şekillerinin yaygın reddi, gücün kendisine karşı isyan, uygarlığı feshedebilir, ve radikal bir alternatifini soru olarak ortaya atar. Marksizm, klasik anarşizm ve feminizm gibi ideolojiler uygarlığın görünüşüne karşı çıkar; sadece anarko-primitivizm uygarlığa, zulmün değişik şekillerinin yaşamın her türlüşüne sığırdığı ve yayılmış bir hale geldiği sınırları içersindeki şartlar ve çevreye karşı çıkar – ve, hakikaten, mümkündür. Anarko-primitivizm, çeşitli muhalif akımlardan – ekolojik bilinç, anarşist anti-otoriterlik, feminist eleştiriler, Durumcu fikirler, sifir-çalışma teorileri, teknolojik eleştiriler – öğeleri içinde barındırır, fakat gücün tamamından vazgeçmek için gücün özel şekillerine karşı koymanın ötesine gider ve radikal bir alternatifini arz eder.

Anarko-primitivizm, anarşizmden veya diğer radikal ideolojilerden nasıl farklı olmaktadır?

Anarko-primitivizm perspektifine göre, radikalizmin bütün diğer şekilleri, kendilerini devrimci olarak tanımlasınlar ya da tanımlamasınlar, reformist gözükmedirler. Marksizm ve klasik anarşizm, örneğin, uygarlığı teslim almak, yapılarını bir dereceye kadar yeniden çalıştırmak, kötülüklerini ve baskısını kaldırmak isterler. Bununla beraber, uygarlıktaki yaşamın 99% 'u onların gelecek senaryolarında kesinlikle değişmeden kalmaktadır, çünkü uygarlığı en az şekilde sorgulamaktadırlar. Hepsinin kapitalizmi ortadan kaldırmak istemesine, ve klasik anarşizmin ayrıca devleti de kaldırmak istemesine karşın, ortalama yaşam modelleri çok fazla değişmeyecektir. Endüstrinin işçiler tarafından kontrol edilmesi ve devletin yerine komşu konseylerin varlığı gibi sosyoekonomik ilişkilerde bazı değişikliklerin olmasına karşın, ana modeller değişmeden kalacaktır. İlerlemenin batı modeli sadece ıslah edilecek ve hala idealmişçesine taklit edilecektir. Kitle toplumu çoğu insanın çalışması, yapay yaşam, teknolojileşmiş çevre, baskı ve kontrolün biçimlerine itaat ile esasen devam edecektir.

Sol içersindeki radikal ideolojiler gücü ortadan kaldırmaya değil, elde etmeye çabalarlar. Bu sebepten dolayı, bireyleri kazanmak ve gücü elde etmek için stratejiler planlamak için farklı çeşitlerde belli bir kesime has gruplar –kadrolar, politik partiler- geliştirirler. Örgütler, anarko-primitivistler için, sadece gürültüdür, belirli ideolojileri güç içersine koymak için çetelerdir. Politikacılar, 'devletin sanatı ve bilimi', ilkelci projenin bir parçası değildir; sadece iradenin, arzulanmanın, karşılıklı olmanın ve radikal özgürlüğün politikasıdır.

Anarko-primitivizm'e göre iktidar nerede yer almaktadır?

Tekrardan, anarko-primitivistler arasındaki bazı tartışmaların kaynağı budur. Perlman kişisel olmayan

kuruluşların yaratılışını iktidar ilişkileri olarak görür veya, uygarlaşmış sosyal ilişkilerce kaldırılmış olmaya başlayan ilkel anarşide tariflenen bir unsur olarak onu ortaya çıkarır. John Zerzan ise sembolik kültürün gelişimini – sayı, dil, zaman, sanat ve daha sonra tarım gibi sayısız şekillerinde – insan özgürlüğünden evcilleşme durumuna geçişin araçları olarak yerleştirir. Kökene odaklanma anarko-primitivizmde önemlidir çünkü primitivizm, üs bir davranışta, suçu ortaya koymaya, meydan okumaya ve bireysel, sosyal ilişkiler ve doğa ile karşılıklı ilişkilerimizi planlayan iktidarın bütün şekillerini kaldırmaya çabalamaktadır. Kökenleri yerleştirme, uygarlığın enkazından neyin güven içinde kurtarılabilceğini tanımlamanın ve eğer uygarlığın çökmesinden sonra iktidar ilişkileri yeniden başlamayacaksa, temelli ortadan nelerin kaldırılmış olacağını tanımlamanın bir yoludur.

Anarko-primitivistler tarafından ne çeşit bir gelecek planlanmaktadır?

Anarko-primitivist dergi "Anarchy: A Journal of Desire Armed", 'kökünden işbirliğine dayalı ve komünel, ekolojik ve feminist, kendiliğinden gelişen ve vahşi' bir gelecek planlar, ve bu belki de alacağınız en yakın tanımlamadır. Herhangi sabit düşüncede planlanan geleceğin 'ilkel' olmayacağını üzerinde durmak önemli olsa da; plan yoktur, yasaklayıcı modeller yoktur. 1979'da Fift Estate'in dediği gibi: 'Bizleri mağaralara dönmeyi istemekle veya uygarlığın konforlarından hoşlandığımızı dile getiren suçlamaları tahmin etmemize izin verin. Ütopyamız için model olarak Taş Devrini önermiyoruz, ne de geçimimiz için araçlar olarak, bahçecilik ve avcılığa dönmeyi belirtmiyoruz. Bu benzer yanlış fikirleri giderici olarak, Anarko-primitivizm tarafından planlanan geleceğin 'sui generis' – geçmiştekenden yoksundur - olduğunu vurgulamak önemlidir. İlkel kültürler gelecek göz dağı vermeleri sağlayacaklarından ve bu gelecek, pekala bu kültürlerden alınmış unsurları birleştirebileceğinden, anarko-primitivist dünya muhtemelen anarşinin önceki şekillerinden farklı olacaktır.

Anarko-primitivizm teknolojiyi nasıl görür?

John Zerzan teknolojiyi çalışma/üretim/endüstriyelizm bölümlerinin genel etkisi ve üzerimizdeki ve doğa üzerindeki etkileri olarak tanımlar. Teknoloji bizim ve doğal dünya arasındaki temsillerin ve bu ayrılıkların bizi bütün diğerlerine karşı temsil etmesinin doruk noktasıdır. Teknoloji, içinde çürümekte olduğumuz bu hiper yabancılaşma düzeyinin üretimi ve yeniden üretimi için gerekli olan her türlü ruhsuzluğu ve zehirlenmişliği ifade eder. Teknoloji, hiyerarşinin ve şeyleşmenin her aşamasında ortaya çıkan tahakkümün biçimi ve örgüsüdür. Teknoloji karşıtlığı bunun için anarko-primitivist pratikte önemli bir rol oynar. Bununla beraber, Fredy Perlman, "teknoloji Leaviathan'ın cephanesinden başka bir şey değildir, onun pençeleri ve dişleridir" der. Anarko-primitivistler bu nedenle teknolojiye karşı çıkarlar,

fakat merkezi teknolojinin uygarlık içersinde kendi iradesi altına alma olduğuna dair bazı tartışmalar vardır.

Bir fark, aletler (veya araçlar) ve teknoloji arasında çizilebilir. Perlman, ilkel insanların her çeşit alet ve araç geliştirdiğini, fakat hiç teknoloji geliştiremediğine işaret eder: 'Gerekli şeyler, değnekler ve kanolar, kazıcı çubuklar ve duvarlar, basit bireylerin yapabileceği şeylerdi, veya duvar gibi, ara sıra bireylerin işbirliğini gerektiren şeylerdi Araçların çoğu eski zamandan kalmadır, ve [maddi] artan değerler [bu araçlar güya mümkün kıldı] ilk görünüşlerinden bu yana olmuştur, fakat kişisel olmayan kuruluşlara sebep olmadılar. İnsanlar, canlı varlıklar, her ikisine de sebep olurlar.' Aletler, kendine özgü durumlar üzerinde ya bireysel ya da küçük grupların sınırlı, küçük ölçekli, ürünleridir. Nitekim, aletler, kontrol ve baskı sistemlerine sebep olmazlar.

Teknoloji, diğer yandan, maden çıkarma, üretim, dağıtım ve tüketimin büyük ölçekli birbiriyle ilişkili sistemlerinin ürünüdür, ve böyle sistemler kendi işleyişlerini ve dinamiklerini kazanırlar. Ayrıca, kitlesel ölçekte kontrol ve itaat yapılarını – Perlman'ın deyişle kişisel olmayan kurumları - talep ederler. Fifth Estate'in 1981'de belirttiği gibi: 'Teknoloji hoşlandığımız her hangi bir yolda kullanabildiğimiz basit bir alet değildir. Sosyal düzenin bir şeklidir, sosyal ilişkiler grubudur. Kendi kanunlarına sahiptir. Eğer bizler onun kullanımındaysak, onun otoritesini kabul etmeliyiz. Modern teknolojik sistemleri bir bütün haline getiren işlerin aşırı büyüklüğü, karmaşık bağları ve sıralanışları, otoriter yetkiyi gerekli ve serbest yapar, bireysel karar- imkansız yapar.'

Anarko-primitivizm anti-sistematik bir akımdır: bütün sistemlere, kurumlara, soyutlamalara, suniye, sentetiğe, ve makineye karşıdır, çünkü onlar güç ilişkilerini biçimlendirir. Anarko-primitivistler bu nedenle teknolojiye ve teknolojik sisteme karşıdırlar, fakat burada belirtilen fikirler içersinde aletlerin ve araçların kullanımına değil. Her hangi teknolojik kalıpların anarko-primitivist dünyada uygun olup olmayacağı konusu üzerinde tartışma vardır. Fifth Estate, 1979'da şöyle söylemiştir: 'En temel öğelerine indirilmiş, gelecek hakkındaki tartışmalar makul bir şekilde, sosyal olarak ne arzuladığımızı dayandırılmalı ve ne kadar teknolojinin mümkün olduğuna karar vermekte ifade edilmelidir. Hepimiz merkezi ısıtma, bol su ile temizlenen tuvaletler, ve elektrikli aydınlatma arzuluyoruz, fakat insanlığımızın pahasına değil. Belki hepsi birlikte mümkündür, fakat belki de değil.'

Peki ilaçlar?

Nihayette, anarko-primitivizm iyileşmeye dair her şeydir – bireylerin içersinde, insanlar arasında, ve insanlar ve doğa arasında açılmış çatlakları, Devleti, Sermayeyi ve teknolojiyi içeren, uygarlık boyunca, güç boyunca açılmış çatlakları iyileştirmek. Alman felsefeci Nietzsche, acı, ve temas edildiği durum, her hangi özgür toplumun kalbinde olmalıdır, ve bu hususta, o haklıdır. Bireylerin, toplumların

ve Dünyanın kendisi, uygarlığın güç ilişkileri özelliği tarafından bir derece veya değere sakatlanmıştır. İnsanlar psikolojik olarak sakatlanmıştır fakat ayrıca hastalık ve rahatsızlık tarafından fiziksel olarak saldırılmaktadır. Bu, anarko-primitivizm acıyı, hastalığı ve rahatsızlığı yok edebilir diye öne sürmek değildir! Bununla beraber, araştırma, çoğu rahatsızlığın uygar yaşam şartlarının sonucu olduğunu açıklamaktadır, ve eğer bu şartlar yok edilseydi, o zaman acının, hastalığın ve rahatsızlığın belirli tipleri kaybolabilirdi.

Geri kalana gelince, acıyı kendi merkezine yerleştiren bir dünya, hastalığı ve rahatsızlığı tedavi edebilecek yollar bularak, acıyı hafifletmenin takibinde etkin olabilecektir. Bu fikirde, anarko-primitivizm ilaçla tedaviyi içermektedir. Bununla beraber, yabancılaştıran yüksek teknoloji, Batı'da uygulanan ilaçla tedavinin eczacılık merkezli şekli mümkün olan tek tedavi şekli değildir. Anarko-primitivist gelecek içinde ne kadar ilacın bulunabileceği sorusu, Fifth Estate'in yukarıda teknoloji üzerine yorumlarındaki gibi, ekolojik merkezli özgür topluluklar içersindeki özgür bireylerin yaşam yollarında fedakarlık olmadan, ne kadar mümkün ve insanların ne kadar arzuladığına bağlıdır. Tüm diğer sorular gibi, bu konuya dogmatik bir cevap yoktur.

Nüfus?

Fazlasıyla tartışılabilir bir konu, çünkü bu konu üzerinde anarko-primitivistler arasında bir fikir ve oy birliği yoktur. Bazı insanlar nüfus azalmasının önemli olmayacağını tartışırlar; diğerleri ekolojik temeller üzerinde ve/ya anarko-primitivistlerce tasavvur edilmiş yaşam çeşidini destekleme noktasında gerekli olacağını tartışırlar. George Bradford, Derin Ekoloji Ne kadar Derin? İsimli kitabında, kadının üreme üzerindeki kontrolünün nüfus oranında bir düşüşe götüreceğini tartışır. Şimdiki yazarın kişisel görüşü ise, nüfusun azalmış olması gerekecektir, fakat bunun doğal azalma boyunca meydana gelmesine ihtiyaç olacaktır. – örneğin, insanlar öldüğünde, hepsinin yeri doldurulmayacaktır, ve böylelikle ortalama nüfus oranı düşecek ve sonunda sabitlenecektir. Anarşistlerin, özgür bir dünyada, aşırı üreme doğrultusunda sosyal, ekonomik ve psikolojik baskıların ortadan kaldırılacağı konusunda uzun tartışmaları vardır. İnsanların zamanını işgal eden çok fazla ilginç olup biten şeyler olacaktır! Feministler, kadının, cinsiyet sınırlamasının, ve aile yapısının, ataerkil toplumlardaki gibi kadınların üreme kapasitelerince tayin edilemeyeceğini tartışmışlardı, ve bu, düşük nüfus seviyelerinde de sonuçlanacaktır. Öyleyse nüfus, muhtemelen düşecektir, ister istemez. Bununla beraber, Perlman'ın sadeleştirdiği gibi, nüfus artması tamamen uygarlığın ürünüdür: 'insan sayılarındaki sabit artış Leviathan'ın kendisi kadar inatçıdır. Bu olay sadece Leviathanlaşmış insan varlıkları arasında varolduğu görülmektedir. Doğanın ihtişamı içersindeki insan toplulukları gibi hayvanlar, kendi çeşitlerini diğer herkesi alanın dışına itecek noktaya kadar üretmezler.' Öyleyse,

Leviathanik sosyal ilişkilerin feshedilmeden ve komüniter uyum iyileştirilmeden insan nüfusunun sabitlenmeyeceğini düşünmek için gerçekten hiçbir neden yoktur.

Anarko-primitivistlerce tasavvur edilmiş nüfus seviyelerini öne süren bazı tefsirci anarko-primitivizm düşmanları tarafından yayılmış garip fanteziler, kitlesel ölümler veya nazi tarzı ölüm kampları tarafından bu seviyelerin başarılmış olacağını anlatır. Bunlar sadece iftira taktikleridir. Bütün idari ve askeri aygıtları, ve herhangi çeşit parti ve örgüt ile Devleti de kapsayan, bütün güç ilişkilerinin feshedilmesine dair anarko-primitivistlerin kesin kararları, böyle bir şeyin imkansız kalacağına dairdir.

Anarko-primitivist gelecek nasıl getirilebilir?

64 bin dolarlık soru! (baştan sona şüpheli bir mecaz kullanmak için!) Burada katı ve hızlı kurallar yok, proje yok. Fazla düşünmeden süratli bir şekilde söylenen cevap – bazıları tarafından mesuliyetten kaçınma olarak gözükmekte -, mücadelenin şekilleri isyanın gidişatında doğmaktadır. Bu gerçektir, fakat ister istemez çok yardımcı değildir! Gerçek şu ki, anarko-primitivizm güç amaçlayan bir ideoloji değildir. Devleti ele geçirmeye, fabrikaları teslim almaya, insanları kazanmaya, politik örgütler yaratmaya, veya insanlara emir vermeye çabalamaz. Yerine, sakini oldukları biyosfer ile ve bir diğerleri ile birbirlerine bağlı olan özgür topluluklar içersinde yaşayan özgür bireyler olmalarını ister. Ondandır, topyekün bir dönüşümü, özdeşliğin, yaşamın yönünde, varlığın yönünde, ve aralarında bağlantı olmanın yönünde bir dönüşümü istemektedir. Bu, güç amaçlayan ideolojilerin denenmiş ve test edilmiş araçlarının tam tamına gücün her şeklini yok etmeye çabalayan anarko-primitivist projeye uygun olmadığı anlamına gelir. Öyleyse etkinin ve varoluşun yeni şekilleri, anarko-primitivist projeye münasip bir şekil verir ve onunla orantılıdır, geliştirilmesi gerekir. Bu devam eden bir süreçtir ve öyleyse soruya kolay bir cevap yoktur: Yapılmak denir ?

Günümüzde, çoğu direniş topluluklarının anarko-primitivist projede önemli öğeler olduğuna katılmaktayım. Topluluk kelimesi bu günlerde her çeşit anlamsızlıkta çarpıtılmıştır (örneğin, şirket topluluğu), kesinlikle çünkü çoğu hakiki topluluklar sermaye ve devlet tarafından yok edilmişlerdir. Kimi, eğer geleneksel topluluklar, sık sık güce karşı direniş kaynakları yok edilmişlerse, direnişin topluluklarının yaratılışı – bireyler tarafından direniş ile, genel faaliyet merkezi olarak şekillendirilmiş topluluklar – hareket için temelleri yeniden yaratmanın bir yoludur. Eski bir anarşist fikir, yeni dünyanın eskinin iskeleti içersinde yeniden yaratılması gerektiğini savunur. Bu, uygarlık çöktüğünde – kendi iradesi boyunca, bizim çabalarımız boyunca, veya ikisinin kombinasyonu – onun yerini almayı bekleyen bir alternatif olacaktır. Bu gerçekten, pozitif alternatiflerin yokluğunda, çökme kolayca psikolojik emniyetsizlik ve faşizm ve diğer totaliter diktatörlüklerin gelişebilmesiyle sosyal boşluk yaratabilmesi tarafından sebep olmuş karışıklık içine itme olarak

gereklidir. Yazar için, bu, anarko-primitivizmin hem şehirlerde hem dışarıda direnişin topluluklarını – geleceğin mikrokozmosları (yapabildikleri kadar) - geliştirmeye ihtiyacı olduğudur. Bunların eylem (özellikle doğrudan eylem) için temeller olarak eylemeleri gerekir, fakat ayrıca düşünmenin, davranmanın, iletişim kurmanın, varoluşun yeni hallerinin yaratılışı için yerler olarak, ve devamı, yeni ahlak duruşları olarak – kısaca, tüm yeni kurtarıcı kültür. İnsanların gerçek tutku ve arzularını keşfedebilecek yerler olmaları gerekmektedir, ve örnek alınıcı hareketin eski anarşist fikirleri içinden, diğerlerine, yaşamın alternatif yollarının mümkün olduğunu örnekleyerek sunar.

Bununla birlikte, araştırılması gereken bir çok farklı gerçekleştirilmesi mümkün olaylar vardır. Anarko-primitivizm tarafından tasavvuf edilmiş dünya çeşidi, insan deneyiminde önceden tahmin edilmiş özgürlüğün derecesi ve tiplerine dayanarak tek öncelsizdir ... öyleyse geliştirilebilir direniş ve ayaklanmanın şekilleri üzerinde her hangi bir limit olamaz. Tasavvur edilmiş geniş dönüşümlerin çeşidi, yenilikçi düşünce ve eylemin her çeşidine ihtiyaç duyacaktır.

Anarko-primitivizm hakkında daha fazla bilgi nasıl bulabilirim?

“Primitivist Network” (PO Box 252, Ampthill, Beds MK45 2QZ) size bir okuma listesi sağlayabilir. İngiliz gazete “Green Anarchist” ve Birleşmiş Devletler magazini “Anarchy: A Journal of Desire Armed and Fifth Estate” in kopyalarını kontrol edin. Fredy Perlman'ın “Against History, Against Leviathan!” adlı kitabını (Detroit: Black & Red, 1983), çok önemli anarko-primitivist metin, ve John Zerzan'ın “Elements of Refusal” (Seattle: Left Bank, 1988) ve “Future Primitive” (New York: Autonomedia, 1994) kitaplarını okuyun.

Anarko-primitivizm içersine nasıl karışabilirim?

Bir yol, Primitivist Network ile kontak kurmaktır. Eğer iki tane birinci sınıf posta pulu gönderirseniz, PN kontak listesinin bir kopyasını alacaksınız ve kendinizi eklemiş olacaksınız. Bu sizi diğer anarko-primitivistler ile kontage koyacaktır. Earth First! İle alakası olan kimi insanlar da kendilerini anarko-primitivist olarak görmekteler, ve onlar arayıp bulmaya değer.

Çeviri : Elfun



yabanıl samizdat

<http://members.lycos.co.uk/yabanil>